

dat materiaal uit de museumcollectie in enkele proefschriften werd bewerkt. Een jaar voor zijn dood (1951), droeg Cremers het voorzitterschap van het Genootschap over aan zijn vriend dokter C. Willemse.

Als priester van het bisdom Roermond werd Rector Cremers in het jaarlijks uitgegeven diocesaan directorium - een soort adresboek - vanaf 1917 ondergebracht in de rubriek "rustend geestelijke".

Hij trooste zich met een zijner geliefde slogans uit Ovidius:
Tarda solet magnis rebus inesse fides.
Het vertrouwen in grote zaken groeit slechts langzaam.

De Rector Cremers-Penning .....

Geen toekomst zonder verleden; in 1910 nam Joseph Cremers (1873-1951) het initiatief voor de oprichting van een Natuurhistorisch Genootschap in Limburg. Op 27 november van dat jaar kreeg zijn wens gestalte: een Genootschap dat zich zou inzetten voor de bestudering en de bescherming van de Limburgse natuur en het landschap. We zouden de heer Cremers, die wegens zijn functie doorgaans als Rector Cremers werd aangesproken, beslist tekort doen door alleen van het thans 75-jarige Genootschap de oprichting te memoreren. Zijn doelstelling was veel ruimer dan hier in één regel is samenge-

vat. Bovendien had Rector Cremers meerdere wensen en het is opmerkelijk hoe hij erin slaagde om in Genootschapsverband zijn gedachten ook te verwezenlijken. Rector Cremers gaf vorm en inhoud aan de vereniging gedurende vele jaren. We zouden kunnen zeggen: het Genootschap? - dat was Cremers! Wie er meer over wil weten doet er goed aan om het Natuurhistorisch Maandblad uit 1960 (49e jaargang nr. 9-12) nog eens op na te slaan (dat in het kader van het 50-jarig bestaan ruime aandacht schonk aan de beginjaren van de vereniging).

Met het oog op de toekomst; in 1985

besloot het Bestuur van het Natuurhistorisch Genootschap tot het instellen van een "Rector Cremers-Penning". Als een blijk van waardering en een blijvende herinnering aan Joseph Cremers, zal voortaan deze penning kunnen worden toegekend aan hen die in overeenstemming met onze doelstelling zich op een bijzondere wijze hebben gemanifesteert. Tevens hoopt het Bestuur dat een dergelijke symbolische prijs een stimulans kan zijn voor hen die nu en in de toekomst zich inzetten voor de Limburgse natuur.

..... voor Jan Hermans

Het klinkt misschien merkwaardig maar toch: Jan Hermans is als amateur een veelzijdige specialist. Hij ziet veel, weet veel, schrijft veel en is bij dit alles altijd zeer bescheiden. Zou die bescheiden houding voortkomen uit zijn interesse voor de "echte minima"? Hoe kleiner de planten en beesten, des te groter wordt het enthousiasme van "onze" Jan. Het bezitelijk voornaamwoord "onze" is niet misplaatst, velen hebben in meer of minderen mate wel iets van de kennis van Jan Hermans verworven. Vakbekwaam doceert hij luid en duidelijk en etaleert tegelijkertijd zo'n ongekennde gedrevenheid, dat zijn toehoorders bijna automatisch de oren spitsten.

Gewoonlijk is Jan meer bezig met waarnemen en registreren (en tekenen!), dan op een fanatieke wijze de Limburgse natuur daadwerkelijk te beschermen. Wel stelt hij anderen, door de overdracht van wetenschap, in staat zich hiervoor in te zetten. Namens die anderen lijkt me de toekenning van de eerste "Rector Cremers-Penning" aan Jan Hermans beslist op haar plaats!

Jan Hermans (links) tijdens een excursie van de Herpetologische Studiegroep in 1985. Als gewoonlijk waarnemend én registrerend.
Foto: A. Lenders.

F.S. van Westreenen
voorzitter N.H.G.L.

